

der ikke umiddelbart angaae Udvælsen af Barbeernæringen.

Spødt nu disse 2de Punkter angaaer, blev der i Landstthinget, hvor Sagen først var til Behandling, og navnlig i den af sammes Udvælg over Lovudkastet afgivne Betænkning lagt Bægt paa, at den Barbererne i Planen for Kjøbenhavns Fattigvæsen af 1ste Juli 1799 § 142 paalagte Forpligtelse til at modtage Tilskadekomne — saaledes som ogsaa i Udkastet var foreslaaet — ikke ophævedes, idet man navnlig henholdt sig til, at Politidirecteuren som 1ste Medlem i en i sin Tid til at tage Barbeervæsenets Omordning under Overveielse nedsat Commission havde ytret, at, skjøndt uexaminerede Barberer ikke vare berettigede til at yde Lægehjælp, havde man dog hidtil været vant til at faae den foreløbige, i slige Tilfælde nødvendige Anvisning og Veiledning paa de rundt om i Staden spredte Barbeerstuer, hvor altid Noget var tilstede, og de fornødne Rekviziter foresandtes. Men da Udvælget, naar det saaledes var nødvendigt, at den omspurgte Forpligtelse til at modtage Tilskadekomne fremdeles paahvilede Barbererne, maatte finde det hensigtsmæssigt, at Vedkommende havde bevist at være i Besiddelse af en Færdighed, som han i Nødstilfælde kunde komme til at anvende, forinden den tilkaldte Læge indfandt sig, fandt samme, at Afgangen til at vinde Borgerskab som Barber burde betinges af, at Vedkommende havde underkastet sig den Duellighedsprøve, som i Udkastet var foreskrevet for dem, som attraaede Tilladelse til at kopsætte og aarelabe, og det saameget mere, som en saadan Duellighedsprøve deels vilde forebygge, at enhver nok saa udannet Person kunde nedsette sig som Barber, deels tillige noget vilde forhindre den Tilstrømning af Udlændinge, hvorfor især Barbeernæringen er udsat. Efterat Udkastet med denne Forandring var vedtaget i Landstthinget, blev det derimod i Folkethinget, hvor iøvrigt forskjellige Anstuelser gjorde sig gjældende, blandt Andet fremhævet, at det nærmest maatte være Communens eller Politiets Sag at træffe de fornødne Foranstaltninger til at modtage Tilskadekomne, og at det derfor var ubilligt at lade denne Byrde særlig paahvile Barbererne,

ligesom det ogsaa fandtes urimeligt at gjøre Barbererne det til Pligt at aflægge den omhandlede Prøve, der foruden at være forbunden med Dpoffrelse af Tid og Omkostninger var deres Sag uvedkommende og derhos væsentligt begrundet ved den omspurgte Forpligtelse til at modtage Tilskadekomne. Da Lovudkastet med de i Overensstemmelse hermed af Folkethinget vedtagne Endringer i samme atter kom under Forhandling i Landstthinget, blev samme her forkastet med 19 Stemmer mod 15.

Ligesom nu den omhandlede Forpligtelse til at modtage Tilskadekomne efter den gjældende Lovgivning ikkun paahviler Amtsbarbererne og derimod ikke Barbeerfrimesterne, saaledes var den i Planen af 1ste Juli 1799 § 142 herom indeholdte Bestemmelse vistnok motiveret ved, at der paa Amtsbareerstuerne kunde ydes den Syge fornøden Lægehjælp, eftersom sammes Bestyrere ere berettigede til at udøve Lægepraxis. Naar Spøgsmaalet da bliver, om det er hensigtsmæssigt for Fremtiden at paalægge Enhver, der holder Barbeerstue, en saadan Forpligtelse, kunde det vel synes, at der snarere var tabt end vundet ved at bringe den Syge hen til et Sted, hvor Lægehjælp ikke er tilstede, men først skal hentes, og at det, naar det forbydes vedkommende Barber, forsaavidt han ikke er berettiget til Lægepraxis, selv at yde saadan Hjælp, var naturliger at paalægge vedkommende Huseiere eller Stueboer, som alt er forpligtet til at indtage den Tilskadekomne, umiddelbart at sende Bud til en Læge. Det maa imidlertid erindres, at, om der end ikke har paahvilet Barbeerfrimesterne nogen anden Forpligtelse til Modtagelsen af Tilskadekomne end den, der paahviler enhver Huseier eller Boer af Stuen til Gaden, nemlig at indtage dem, som udenfor Vedkommendes Bolig findes tilskadekomne eller overfaldne af Sygdom, er Befolkningen nu engang vant til i slige Tilfælde at søge til Barbeerstuerne og den i Lovudkastet optagne Bestemmelse sluttede sig saaledes til de bestaaende Forhold. Det er ogsaa at antage, at en Læge i Virkeligheden sikkest og hurtigst vil blive skaffet tilstede, naar dette Hverv paalægges Barbererne, i hvilken Henseende den i Lovudkastet indeholdte Be-